

SPOMEN NA ING. ANTU TURKA

Posmrtno slovo

ANTE SAPUNAR
21000 Split, HR
Petrova 18

Sakupivši se danas na raskršću životnih putova i posljednjem ispraćaju ing. Ante Turka, našeg sugrađanina, nameće se misao kako se u čitavom nizu smrti koje su u posljednje vrijeme povećano pogadale članove Društva prijatelja kulturne baštine na našu žalost pridružila i smrt dugogodišnjeg člana predsjedništva našeg Društva.

Svaka smrt, pa tako i ova, uvijek dođe nenadano, pa i onda kad se radi o osobi koja dočeka duboku starost; a mi smo se još k tome bili navikli do zadnjih dana na njegovu svakodnevnu prisustnost na splitskim ulicama, šetnji, predavanjima ili koncertima.

Ing. Turko je po odlasku u mirovinu, posljednja desetljeća svojega dugovječnog života vezao uz rad Društva prijatelja kulturne baštine, kojem je pristupio na samom njegovom osnivanju 1971. godine. Želio je biti koristan i s ljubavlju je obavljao različite poslove u radu Predsjedništva i općenito pridonosio da naše Društvo radi i traje na dobrobit ovoga grada.

U minulim godinama u Predsjedništvu se našlo krasnih i dičnih ljudi. Među njima kao iznimna osoba bio je i ing. Turko. Zato ona latinska izreka *De mortuis nihil nisi bene* (O mrtvima sve najbolje)

u ovom slučaju bila bi potpuno neumjesna i držeći ovo kratko posmrtno slovo, ne treba nikakva uljepšavanja *curriculum vitae* čovjeku za koga se jednostavno može reći da je bio izvanserijski, zavidne intelektualne razine, profinjen, obziran, tih, nenametljiv, dobrodošao u sve sredine, neovisno o starosnoj dobi. Jednom riječju osoba velikog etičkog dosega i moralnosti.

U svom dugovječnom životu proživio je inž. Turko četiri rata, od Balkanskog, Prvog i Drugog svjetskog rata i Domovinski rat, previše i neželjeno za svakog čovjeka, a kamoli za čovjeka koji ni mrava ne bi zgazio.

Sudbina mu nanese, da upravo on bez ikakvih revolucionarnih i ideoloških stremljenja, kao direktor tvornice cementa *Prvoborac* bude član Prvog radničkog savjeta i nolens-volens uđe u sve povijesne i nepovijesne knjige srušene Jugoslavije.

U životu opterećenom svim neprilikama, ing. Turko je ostao uspravan, svjetao i dostojanstven.

Društvo prijatelja kulturne baštine trajno će sačuvati spomen na svoga odavnog člana. Neka mu je vječna hvala i laka hrvatska zemlja.

***

Ing. Ante Turko rođen je 2. ožujka 1904. godine u Splitu, u obitelji koja vuče podrijetlo iz Trsta, odakle mu se djed doselio u Split i gdje je zabilježen prvi put 1861., kad se rodio Ernest, Antin otac. Djed Miha, drvodjelac, pisan Turco, i baka Marija Simoni, kućanica, su iz Trsta. Antunov otac Ernest bio je sudski činovnik i oženjen Anticom Carrara, također talijanskog podrijetla.

Obitelj se veoma brzo asimilirala i patronimik Turco mijenja u Turko. Imali su četvero djece. Antin brat Darij, po profesiji zubar, ima troje djece rođenih u Splitu, koji produžavaju lozu. Ti Antini nećaci žive i danas u Splitu.

Ante nije osnovao obitelj i čitavog života ostao je neženja. U rodnom Splitu završava Realnu gimnaziju 1923., a studij elektrote-

hnike u Ljubljani 1928. godine. Kratko vrijeme radi kao asistent na Fakultetu u Ljubljani i Gracu.

U Split se vraća 1930. godine, kada se zaposlio u Dalmatinskim cementarama, gdje ostaje godinama na rukovodećim dužnostima sve do odlaska u mirovinu.

Premинуo je u Splitu, 20. ožujka 1998. i pokopan je na Lovrincu.